உ

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்

பெசன்ட்நகர் [விலை. ரூ. 1-00] சென்னை-90

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

தமிழ்த் தாத்தா என்று தமிழ்க் குழந்தைகளால் அன்புடன் போற்றப் பெறும் ஐயரவர்கள் 1855-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 19-ஆம் தேதி தோன்றினார்கள். அவர்கள் தோன்றிய காலத்தில் இருந்த தமிழின் நிலைக்கும் அவர்கள் மறைந்த காலத்தில் (ஏப்ரல், 1942) தமிழ் உயர்ந்து நின்ற நிலைக்கும் எவ்வளவோ வேற்றுமை உண்டு. அவர்கள் 1887-ஆம் ஆண்டில் சீவகசிந்தாமணியை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள். அது முதல் இறுதிக்காலம்வரையில் தமிழ்த் தாயின் அணிகலை ஒவ்வொன்றுகப் புதுப்பிக்கும் அற்புதமான தொண்டில் தம் காலம் முழுவதையும் அவர்கள் செலவிட்டார்கள்.

ஐயரவர்களுடைய ஊர் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள உத்தமதானபுரம் என்ற சிறிய கிராமம். சங்கீத வித்துவானாகிய ஸ்ரீ வேங்கடசுப்பையருக்கும் ஸ்ரீமதி சரசுவதியம்மாளுக்கும் புத்திரராக ஐயரவர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்களுடைய தந்தையார் பல இடங்களுக்குச் சென்று தம்முடைய இசைத் திறமையைக் காட்டி ஊதியம் பெற்று வாழ்ந்து வந்தார்கள். குறிப்பிட்ட வேலையும் குறிப்பிட்ட சம்பளமும் இல்லா விட்டாலும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் அன்பும் கலையபிமானமும் அவரைப் போன்ற கலைஞர்களைப் பாதுகாத்து வந்தன. அங்கங்கே இருந்த செல்வர்களும் ஜமீன்தார்களும் அவருக்குச் சிறப்புச் செய்து, வாழ்க்கையைச் சுவையுடையதாக்கினார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் ஐயரவர்கள் வளர்ந்துவந்தார்கள். தந்தையாரிடமும் சில திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்து ஆசிரியர்களிடமும் இப்பேரறிஞர் இளமையில் கல்விபயின்றார்கள். அக்காலத்தில் சில நூல்களையே கற்றிருந்தாலும், அவற்றைத் திருத்தமாகப் பயின்று மற்றவர்களுக்கும் தெளிவாகப் பாடம் சொல்லும் சிறிய புலவர்கள் அங்கங்கே இருந்தார்கள். அத்தகையவர்களாகிய அரியிலூர்ச் சடகோபையங்கார், செங்கணம் விருத்தாசல ரெட்டியார் முதலியவர்களிடம் ஐயரவர்கள் சில நூல்களைக் கற்றார்கள். ஐயரவர்களுடைய தந்தையாருக்குத் தம் குமாரரைப் பெரிய சங்கீத வித்துவானாக ஆக்கவேண்டுமென்ற ஆசையே முதலில் எழுந்தது. ஆனால் இவர்களுக்குத் தமிழில் உண்டான பெரும் பசியைக் கண்டபோது அந்தத் துறையில் இவர்களை ஈடுபடுத்துவதுதான் தம்முடைய கடமை என்பதை அவர் உணர்ந்தார். அதனால் எங்கெங்கே தமிழ் நூல்களைப் பாடம் சொல்லுகிறவர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்த அந்த ஊர்களுக்கெல்லாம் குடியேறித் தம்முடைய குமாரர் தமிழ்க் கல்வி பெறும்படி செய்து வந்தார்.

அப்போது திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் பெருங் கவிஞராகவும் சிறந்த புலவராகவும் திகழ்ந்த மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் புகழ் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவியிருந்தது. அவர் பல மாணாக்கர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துவருகிறார் என்ற செய்தி ஐயரவர்களின் தந்தையார் காதில் விழுந்தது. ''நம் பிள்ளையையும் அந்த மகாவித்துவானிடம் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவல் அவருக்கு உண்டாயிற்று.

1870-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஐயரவர்கள் வாழ்க்கையின் இரண்டாம் பகுதி தொடங்கியது. மாயூரத்தில் இருந்த மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் இவர்கள் மாணாக்கராகச் சேர்ந்தார்கள். அதுமுதல் அந்தத் தமிழ்க் கடலின் மறைவு வரையில் (1-2-1876) உடனிருந்து பலவகையான தமிழ் நூல்களைக் கற்றார்கள். அப்புலவர்பிரான் அவ்வப்போது இயற்றி வந்த நூல்களை எழுதுவதும், திருவாவடுதுறை மடத்தின் ஆதீன கர்த்தர்களாக இருந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் பழகுவதும், அந்த மடத்துக்கு வரும் தமிழ்ப் புலவர்களிடத்திலும் வடமொழி வாணரிடத்திலும் சங்கீத வித்துவான்களிடத்திலும் நெருங்கிப் பழகுவதும் போன்ற செயல்களால் இவர்களுக்குக்கிடைத்த அநுபவம் வேறு யாருக்கும் கிடைத்தற்கு அரிது. அத்தகைய அநுபவத்தினால் ஐயரவர்கள் பெற்ற பயன் மிக அதிகம். எந்தப் பொருளானாலும், எத்தகைய மனிதரானாலும், எந்த விதமான நிகழ்ச்சியானாலும் கூர்ந்து உணரும் இயல்பு ஐயரவர்களிடம் சிறந்திருந்தது. அதனால் அக்காலத்தில் அவர்கள் கண்டவையும் கேட்டவையும் அப்படியப்படியே இவர்களுடைய இளநெஞ்சில் நன்றாகப் பதிந்தன. பெரிய ஆதீனத்தின் தொடர்பால் பலவகை மக்களின் பழக்கம் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. பெரும்புலவருடைய தொடர்பால் பல நூல்களில் அறிவு உண்டாயிற்று. பல கலைஞருடைய நட்பினால் பல துறையிலும் அறிவு சிறந்தது. வெவ்வேறு ஊர்களுக்குத் தம்முடைய ஆசிரியருடன் செல்ல வேண்டியிருந்தமையால் பல தலங்களைப்பற்றிய செய்திகளும் அங்கங்குள்ள பெரிய மனிதர்களின் பழக்கமும் ஐயரவர்களுக்குக் கிடைத்தன.

பிள்ளையவர்கள் மறைவுக்குப்பின்பு திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் தொடர்பு ஐயரவர்களுக்குப் பின்னும் இறுகலாக அமைந்தது. அதற்கு முன் பிள்ளையவர்கள் மூலமாக ஆதீனத்தின் தொடர்பு இருந்துவந்தது. அதற்குப்பின் ஆதீனகர்த்தராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரிடமே பாடம் கேட்கப் புகுந்தார்கள் ஐயரவர்கள். அதோடு மாணாக்கர்களுக்குப் பாடம் சொல்லும் பணியையும் மேற்கொண்டார்கள். இதனால் இவர்களுடைய தமிழறிவு உரம் பெற்று வந்தது.

அக்காலத்தில் கும்பகோணம் அரசாங்கக் காலேஜில் தியாகராச செட்டியார் என்ற பெரும்புலவர் தமிழாசிரியராக இருந்தார். அவர் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் படித்தவர். அவர் ஓய்வு பெறவேண்டிய காலம் வந்தபோது அவர் தம்முடைய இடத்தில் ஐயரவர்களை நியமிக்கும்படி செய்தார். 1880 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 16-ஆம் தேதி முதல் ஐயரவர்கள் கல்லூரித் தமிழாசிரியராக வேலை பார்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

நிறைந்த தமிழ்ப் புலமை, எதையும் சுவையாக எடுத்து விளக்கும் ஆற்றல், இசைப்பயிற்சி, அன்பு முதலிய இயல்புகளை இவர்கள் சிறப்பாகப் பெற்றிருந்தமையால் கல்லூரி மாணாக்கர்கள் உள்ளத்தை எளிதில் கவர்ந்தார்கள். ஆங்கில மோகம் உச்சநிலையில் இருந்த காலம் அது. ஆங்கிலமும் பிறபாடங்களும் கற்பிக்கும் பேராசிரியர்களிடம் மாணாக்கர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நல்ல மதிப்பு இருந்து வந்தது. இங்கிலீஷ்காரர்கள் சிலர் அந்தப் பாடங்களைக் கற்பித்து வந்தார்கள். அதனாலும் அவற்றிற்கும், அவற்றைக் கற்பிப்பவர்களுக்கும் மதிப்பு உயர்ந்திருந்தது. தமிழாசிரியர்களுக்கு அத்தகைய மதிப்பு இல்லை. அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஊதியமும் மிகக்குறைவு. கல்லூரிச் சேவகனுக்கு அடுத்தபடி சம்பளம் வாங்கினவர் தமிழாசிரியரே.

இத்தகைய நிலையில் ஐயரவர்கள் மாணாக்கர்களின் உள்ளத்தைப் பிணித்ததோடு மற்ற ஆசிரியர்களுக்குச் சமமான மதிப்பையும் பெற்றார்கள். ஆங்கிலம் சிறிதும் அறியாவிட்டாலும், ஆண்டில் இளைஞராக இருந்தாலும், அவர்களுடைய புலமையும், பண்பும் மாணாக்கர்களும் ஆசிரியர்களும் பிறரும் இவர்களைச் சிறந்தவர்களாக மதிப்பதற்குரிய காரணங்களாக இருந்தன.

காலேஜில் ஆசிரியராகப் புகுந்த ஆண்டிலேயே (அக்டோபர் மாதம்) ஐயரவர்களுக்கும் கும்பகோணத்தில் ஜில்லா முன்சீபாக இருந்த சேலம் இராமசுவாமி முதலியாரவர்களுக்கும் பழக்கம் உண்டாயிற்று. அந்தப் பழக்கமே ஐயரவர்கள் பிறந்ததன் பயனைத் தமிழுலகத்துக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யக் காரணமாயிற்று. முதலியார் சிந்தாமணியைப் பாடம் சொல்லும்படி ஐயரவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டார். அதனை முன்பு பாடம் கேட்டறியாதவர்கள் இவர்கள்; அந்த நூலைப் பார்த்தது கூட இல்லை. ஆயினும் தைரியமாகப்பாடம் சொல்லப் புகுந்தார்கள். ஏட்டுச் சுவடியை வைத்துக் கொண்டு பாடம் சொன்னார்கள். சிந்தாமணியில் ஆழ்ந்தார்கள். தாம் அதுகாறும் படித்த நூல் குவியல்களால் அறியவொண்ணாத பலவற்றை அதில் கண்டார்கள். அது ஜைனசமய நூலாதலால்

பல செய்திகள் ஐயரவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. அவற்றையெல்லாம் ஜைனர்களிடம் சென்று கேட்டு அறிந்தார்கள். சிந்தாமணிக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையைப் படித்தார்கள். அவருடைய உரைப்போக்கும் அதனிடையே அவர் காட்டியிருக்கும் மேற்கோள்களும் ஏதோ ஒரு புதிய பிரபஞ்சத்தையே அவர்கள் அகக்கண் முன் தோற்றுவித்தன.

தமிழ் மக்கள் செய்த தவத்தின் பயனாக இவர்களுக்குச் சிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஆராய்ச்சி நடைபெற்றது. மேட்டுமடையில் நீர் பாய்வதுபோன்ற வேதனையைப் பல சமயத்தில் அவர்கள் அடைந்தார்கள். ஆனாலும் விடாப்பிடியாக முயன்று 1887-ஆம் ஆண்டு **சிந்தாமணியை** வெளியிட்டார்கள். அந்தப் பதிப்பைக் கண்ட தமிழ் நாட்டினர் மிகவும் ஆனந்தமடைந்து களிக்கூத்தாடினர். அதுமுதல் ஐயரவர்கள் பழைய நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள்.

சிந்தாமணிக்குப்பின் **பத்துப்பாட்டு** வெளியாயிற்று. அதன்பின் **சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு, மணிமேகலை** என்பவை வந்தன. **புறநானூறு** கண்டதமிழுலகம் ஏதோ ஒரு புதிய கண்டத்தைக் கண்டு பிடித்ததுபோன்ற மகிழ்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் அடைந்தது. ஆராய்ச்சிக்காரர்களுடைய மூளை வேலை செய்யத் தொடங்கியது. பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை அறிஞர்கள் எழுதத் தொடங்கினார்கள்.

இவ்வாறு ஐயரவர்கள் பழந்தமிழ் நூல்களை அச்சிடும் தொண்டை விடாது செய்து வந்தார்கள். ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் என்று சேர்த்துச் சொல்லும் நூல்களில் கிடைத்த **சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தமணி,** என்ற மூன்றையும் அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். பத்துப்பாட்டு அவர்களுடைய உழைப்பால் தமிழுலகம் காண முடிந்தது. எட்டுத்தொகைகளில் **ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், புறநானூறு** என்பன மலர்ந்தன. **பெருங்கதை, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நன்னூல் சங்கரநமச்சிவாயர் உரை** என்னும் இலக்கிய இலக்கணங்கள் வெளிவந்தன. இவற்றையன்றி, **திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், திருக்காளத்திப் புராணம்** முதலிய பல புராணங்களும், **கோவை, உலா, கலம்பகம், பிள்ளைத் தமிழ், இரட்டை மணிமாலை, அந்தாதி, குறவஞ்சி** முதலிய பல வகைப் பிரபந்தங்களும் குறிப்புரைகளுடன் வெளிவந்தன. தம்முடைய ஆசிரியர் இயற்றிய பிரபந்தங்கள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து ஒரு தொகுதியாக வெளியிட்டார்கள்.

ஏட்டில் இருக்கிறதை அப்படியே பெயர்த்துக் காகிதத்தில் அச்சிடும் வேலை அன்று, ஐயரவர்கள் செய்தது. புத்தகப் பதிப்பு

அவ்வளவு எளிதாக இருந்தால் எத்தனையோ அறிஞர்கள் அதை முன்பே செய்து புகழ் பெற்றிருப்பார்கள். ஏட்டில் உள்ள பாடம் பிழைபட்டிருக்கும். பல இடங்களில் இன்னதென்றே ஊகிக்க முடியாத அளவுக்குச் சிதைவு உண்டாகியிருக்கும். அவற்றையெல்லாம் பல நூல் அறிவினாலும் இயற்கையான அறிவுத் திறமையாலும் விடா முயற்சியினாலும் திருவருளின் துணையாலும் ஆராய்ந்து செப்பம் செய்யவேண்டும். ஐயரவர்கள் திக்குத் தெரியாத காட்டில் நுழைந்து தாமே வழியமைத்துக் காடு நாடாக்கிய பெருந் தொண்டர். அவர்களுடைய பதிப்பு என்றாலே தமிழ்ப் புலவர்களும் ஆராய்ச்சியாளரும் போற்றிப் பாதுகாக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நூலிலும் முன்னே உள்ள முகவுரையும், ஆசிரியர் வரலாறும், நூலைப்பற்றிய குறிப்புக்களும், பிற செய்திகளும் மிகமிக அற்புதமானவை. நூலில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் அடிக்குறிப்பில் பல வகையான விளக்கங்களும் பல நூல்களிலிருந்து எடுத்த ஒப்புமைப் பகுதிகளும் காட்சிதரும். அவை ஐயரவர்களுடைய பரந்த நூற்புலமைக்குச் சான்றாக விளங்கும். இறுதியில் நூலில் கண்ட சொற்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் அகராதி இருக்கும். ஆசிரியரின் உதவியின்றியே பயிலும் வகையில் அமைந்தவை ஐயரவர்களின் பதிப்புக்கள்.

இந்த முறையில் கண்ணாடிபோல மேல் நாட்டாரும் வியக்கும் வண்ணம் ஆங்கிலமே அறியாத ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர் புதிதாக இத் துறையில் புகுந்து சாதித்தார் என்று சொன்னால் அது அதிசயமான செயல் அல்லவா ?

முன்னுரை முதலியவற்றை எழுதி உரைநடை எழுதும் ஆற்றலைச் சிறிய அளவிலே வெளிப்படுத்திய ஐயரவர்கள், தாம் பதிப்பித்த நூல்களின் அங்கமாக மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம், புத்த தர்மம், உதயணன் கதைச்சுருக்கம் என்பவற்றை எழுதியளித்தார்கள்.

கும்பகோணம் கல்லூரியிலிருந்து சென்னைக் கல்லூரிக்குத் தமிழாசிரியராக 1903-ஆம் ஆண்டு வந்தார்கள். அப்பால் அந்தப் பதவியிலிருந்து 1919-ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர் என்ற அலுவலிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்களேயன்றி மாணாக்கர்களுக்குப் பாடம் சொல்லும் ஆசிரியத் தொண்டிலிருந்தோ, நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் பதிப்பாசிரியத் தொண்டிலிருந்தோ, அவர்கள் ஓய்வு பெறவில்லை. உண்மையில் அவ்வேலைகள் பின்னும் பன்மடங்கு பெருகின.

கல்லூரியில் வேலையாக இருந்தபோதே வீட்டில் தனியே இவர்களிடம் பலர் பாடம் கேட்டார்கள். மகாபாரதப் பதிப்பாசிரியராகிய மகா மகோபாத்தியாய ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியார், திருப்பனந்தாள் காசி மடத்தின் அதிபராக விளங்கிய சொக்கலிங்கத் தம்பிரான்

முதலிய பலர் அவ்வகையில் பாடம் கேட்டவர்கள். இவர்களிடம் இருந்து ஆராய்ச்சி முறையைக் கற்றுக்கொண்டு தாமே நூல்களை வெளியிட்டவர்கள் சிலர். பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், இ. வை. அனந்தராமையர் முதலியவர்கள் இத்தகைய வரிசையில் இருந்தவர்கள். இவர்கள் ஏடுதேடி ஆராய்ந்து பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்களைப் படித்து அந்த முறையையும் அறிந்த சில புலவர்கள் பழந்தமிழ் நூல்களைத் தாமே வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள்.

1924 முதல் 1927 வரையில் ஐயரவர்கள் ராஜா அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள் நிறுவிய மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியின் தலைவராக இருந்தார்கள்.

இவர்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதோடு தம்முடைய அநுபவங்களை எளிய இனிய உரைநடையில் எழுதத் தொடங்கினார்கள். இந்தத் துறையில் ஐயரவர்கள் தொண்டாற்றப் புகுந்தபோது பெரியவர்களும் சிறுவர்களும், ஆடவரும் பெண்டிரும், புலவர்களும் பிறரும் ஒருங்கே இவர்கள் எழுத்தைப் படித்து இன்புற்றார்கள். பத்திரிகைகளில் இவர்கள் கட்டுரைகள் வெளியாயின. மாதந்தோறும் முதலில் ஐயரவர்களின் கட்டுரை ஒன்றைத் தாங்கிச் சிறப்படைந்தது கலைமகள். தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் மலர்கள் ஐயரவர்களின் கட்டுரைகளோடு மலர்ந்தன.

தம்முடைய ஆசிரியராகிய மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் வரலாற்றை வெளியிடவேண்டும் என்னும் நெடுநாள் ஆர்வத்தால் அவர்கள் பல செய்திகளைத் தொகுத்து வைத்திருந்தார்கள். அவற்றைக் கொண்டு மிக விரிவாக அச் சரித்திரத்தை இரண்டு பாகங்களாக எழுதி முடித்தார்கள். தம்முடைய வாழ்க்கையில் எந்தப் பெரியார்களோடு பழக நேர்ந்ததோ அவர்களைப் பற்றிய வரலாறுகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் சுவை ததும்ப எழுதினார்கள். தியாகராச செட்டியார் சரித்திரம், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் சரித்திரம், மகா வைத்தியநாதையர் சரித்திரம், கனம் கிருஷ்ணையர் வரலாறு என்பன இவர்களுடைய அன்பையும் எழுதும் ஆற்றலையும் நன்றியறிவையும் விளக்குகின்றன. சிலருடைய வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எழுதினார்கள்; இந்த வகையில் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார், மணி ஐயர், வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், திவான் சேஷையா சாஸ்திரிகள் முதலியவர்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள் வெளியாயின.

இவர்களுடைய பெருமையைத் தமிழுலகம் மெல்ல மெல்ல உணரலாயிற்று. அரசாங்கத்தார், 1906-ஆம் ஆண்டு, 'மகாமகோபாத்தியாய' என்ற பட்டத்தை அளித்தார்கள். 1917-ஆம் ஆண்டு பாரததர்ம மண்டலத்தார், 'திராவிட வித்தியா பூஷணம்' என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள். 1925-ஆம் ஆண்டு காமகோடி பீடாதிபதிகளாகிய ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளவர்கள்,

தாக்ஷிணாத்திய கலாநிதி' என்ற பட்டத்தை அருளினார்கள். இவர்கள், சென்னை, மைசூர், ஆந்திரா, காசி முதலிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பலவகையில் கலந்து தொண்டாற்றினார்கள். 1932-இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் 'டாக்டர்' பட்டம் அளித்தார்கள்.

1935-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 6-ஆம் தேதி ஐயரவர்கள் 80-ஆண்டுகள் நிறைந்து விளங்கினார்கள். அவர்களுடைய சதாபிஷேக விழாவைத் தமிழுலகம் முழுவதும் கொண்டாடியது. சென்னையில் பல்கலைக் கழக மண்டபத்தில் மிகமிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

பழுத்த பருவத்திலும் ஐயரவர்கள் தமிழ்த்தொண்டு வீறு கொண்டு நடைபெற்றது. குறுந்தொகையை விரிவான உரையுடன் பதிப்பித்தார்கள். சிவக்கொழுந்து தேசிகர், குமரகுருபரர் என்னும் புலவர்களின் பிரபந்தத் திரட்டுகள் குறிப்புரையுடன் வெளியாயின. தமிழன்பர்களின் விருப்பப்படி ஆனந்த விகடனில் வாரந்தோறும் தம்முடைய வரலாற்றை "என் சரித்திரம்" என்ற தலைப்பில் எழுதத் தொடங்கினார்கள். 1940-ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் தொடங்கிய அது 122 அத்தியாயங்களோடு சுய சரித்திரமாக வரும் நிலை பெற்றது.

1942-ஆம் ஆண்டு உலகப் பெரும்போர் நிகழ்ந்தபோது ஐயரவர்கள் தம் குடும்பத்துடன் திருக்கழுக்குன்றம் சென்று தங்கினார்கள். ஏப்ரல் மாதம் 28-ஆம் தேதி அந்தத் தலத்தில் தமிழ்த்தாயின் தவப்புதல்வராகிய ஐயரவர்கள், தாம் பிறந்த காலத்தில் கண்ட நிலையை மாற்றித் தமிழ் மக்களைப் பழந்தமிழ்ச் செல்வத்துக்கு உரிமையுடையவர்களாக ஆக்கி, ஆசி கூறிவிட்டு இறைவன் திருவடியை அடைந்தார்கள்.

1948-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஆறும் தேதி சென்னை அரசினர் கல்லூரியில் ஐயரவர்களுடைய முழு உருவச்சிலையொன்றை நிறுவினார்கள். தமிழ்க் கடலின் விரிவை மீட்டும் தமிழுலகத்துக்குக் காட்டிய ஐயரவர்களின் திருவுருவம் பெருங்கடலை நோக்கி நிற்கும் கோலத்தை இன்றும் கண்டு மகிழலாம்.

உயர்திரு. எஸ். கலியாணசுந்தரையர் தம் தந்தையார் அரிதிற் சேகரித்துப் பொன்னே போல் போற்றிவந்த சுவடிகளையும், கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் ஐயரவர்கள் பயன்படுத்திய புத்தகங்களையும் எக்காலத்தும் அழியாமல் காக்கவும், அவர்கள் தொடங்கிய தமிழாராய்ச்சித் தொண்டு நாட்டில் இடையறாமல் நிகழ்ந்து வளர்ந்து வரவும், புதிய நூல்களைப் பதிப்பித்து

நாளடைவில் தம் தந்தையார் இயற்றிய பணியின் பயன் அகில உலகமெங்கும் பரவ, ஸ்ரீ ஐயரவர்கள் பெயரால் ஒரு நூல் நிலையத்தை நிறுவவேண்டும் என்று உறுதிகொண்டு, அதற்கு ஏற்ற இடம் கலாக்ஷேத்திரம்தான் என்று உணர்ந்து, அதன் தலைவரான திருமதி **ருக்மிணிதேவி** அவர்களிடம் ஒப்படைக்க, திருமதி ருக்மிணிதேவி அவர்களும் அன்புடன் ஏற்று 5-7-1943 அன்று ஸ்ரீ ஐயரவர்கள் பெயரால் ஒரு நூல்நிலையத்தைத் தோற்றுவித்தார்கள். மத்திய மாநில அரசுகளின் உதவியால் திருவான்மியூரில் நிரந்தரமான கட்டிடம் 5-2-1967 அன்று திறக்கப்பட்டு, அன்று முதல் நூல் நிலையம் தனக்கே உரிமையான கட்டிடத்தில் இயங்கிவருகிறது. நூல் நிலையம் சொசைட்டி ரிஜிஸ்டரேஷன் ஆக்ட் No. XXI, 1860 என்ற சட்டத்தின் கீழ் (S. No. 7 of 1964 எண்ணுக) 17-1-1964 அன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. இந்நூல் நிலையத்தை 30 அங்கத்தினர் கொண்ட பொதுக்குழுவினரும், 9 அங்கத்தினரைக்கொண்ட நிர்வாகக்குழுவினரும், திருமதி ருக்மிணிதேவி அவர்களைத் தலைவராகக்கொண்டு நடத்தி வருகின்றார்கள்.

நூல்நிலையத்தில் 2169 ஓலைச்சுவடிகளும் கையெழுத்துப்பிரதிகளும் உள்ளன. சுவடிகளின் விளக்கமும், கையெழுத்துப்பிரதிகளின் விளக்கமும் ஆறுதொகுதிகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. 18000 நூல்கள் நூல்நிலையத்தில் உள்ளன. அவற்றில் பழைய பதிப்புக்களும் புதியபதிப்புக்களும் அடங்கும். 272 ஓலைச்சுவடிகளும், கையெழுத்துப்பிரதிகளும் மைக்ரோபிலிம் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஐயரவர்களுக்கு வந்த கடிதங்களையும், பிறகுறிப்புக்களையும் பல சிறுதுண்டுத்தாள்களில் எழுதிவைத்துள்ளவைகளையும் 24 தொகுதிகளில் பிரதி செய்யப்பட்டுள்ளன. ஐயரவர்கள் தொகுத்து வைத்தவற்றிலிருந்து இதுவரை நூல்நிலையம் 86 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இவற்றில் கம்பராமாயணம் ஆறுகாண்டங்களும், ஐயரவர்கள் பதிப்பித்த நூல்களின் மறுபதிப்புக்களும் அடங்கும். இவற்றின் விவரம் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நூல் நிலையத்தில் ஐயரவர்கள் பெற்ற பரிசுப்பொருள்களும், உடைமைகளும் காட்சிப் பொருள்களாகத் தனியே வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆராய்ச்சியாளர்களும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களும் நம் நாட்டிலிருந்தும், பிறநாடுகளிலிருந்தும் வந்து நூல்நிலையத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள்.

ஐயரவர்களுடைய குணநலங்கள் பல. சிறந்த பண்பு உள்ளவர்கள் இவர்கள். இணையற்ற ஆசிரியர். பலவகை மாணாக்கர்களுடைய உள்ளம் அறிந்து தக்கவண்ணம் பாடம் சொல்வதில் வல்லவர்கள், புலமைப்பெருங்கடல்; கவிஞர்; சிறந்த எழுத்தாளர்;

முன்னும் பின்னும் கண்டறியாத அற்புதப் பதிப்பாசிரியர், சுப்பிரமணிய பாரதியார் தாம் பாடிய பாட்டில்,

"கும்பமுனி எனத்தோன்றும் சாமிநாதப் புலவன்"

என்று ஐயரவர்களைச் சிறப்பிக்கிறார்.

"பொதியமலைப் பிறந்த தமிழ் வாழ்வறியும்
காலமெலாம் புலவோர் வாயில்
துதியறிவாய் அவர்நெஞ்சின் வாழ்த்தறிவாய்
இறப்பின்றித் துலங்கு வாயே"

என்று அவர் பாடியிருப்பதற்குமேல் நாம் என்ன சொல்ல முடியும்?

ஐயரவர்கள் பதிப்பித்த நூல்களும் எழுதிய நூல்களும்

சங்கநூல்கள்

பத்துப்பாட்டு	1889
புறநானூறு	1894
ஐங்குறு நூறு	1903
பதிற்றுப்பத்து	1904
பரிபாடல்	1918
பத்துப்பாட்டு மூலம்	1931
புறநானூறு மூலம்	1936
குறுந்தொகை	1937

காவியங்கள்

சீவகசிந்தாமணி	1887
சிலப்பதிகாரம்	1892
மணிமேகலை	1898
பெருங்கதை	1924
உதயணகுமார காவியம்	1935
பெருங்கதை மூலம்	1936
செவ்வைச்சூடுவார் பாகவதம்	1941

தலபுராணங்கள்

திருக்குடந்தைப் புராணம்	1883
திருப்பெருந்துறைப் புராணம்	1892
வீரவனப் புராணம்	1903
சூரைமாநகர்ப் புராணம்	1904
தியாகராசலீலை	1905
திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்	1906
தனியூர்ப்புராணம்	1907
மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணம்	1907
திருக்காளத்திப் புராணம்	1912
விளத்தொட்டிப் புராணம்	1934

ஆற்றூர்ப்புராணம்	1935
தணிகாசல புராணம்	1939
வில்லைப்புராணம்	1940

இலக்கணம்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	1895
நன்னூல் - மயிலைநாதர் உரை	1918
நன்னூல் - சங்கரநமச்சிவாயர் உரை	1925
தமிழ் நெறிவிளக்கம்	1937

பிரபந்தங்கள்

கோவைகள்

சீகாழிக்கோவை	1903
திருவாவடுதுறைக்கோவை	1903
பழமலைக்கோவை	1935
கலைசைக்கோவை	1935
சிராமலைக்கோவை	1937
திருவாரூர்க்கோவை	1937

உலாக்கள்

திருப்பூவண நாதருலா	1904
திருக்காளத்திநாதருலா	1904
திருவாரூர் உலா	1905
தேவை உலா	1907
சொக்கநாதர் உலா	1931
கடம்பர் கோயில் உலா	1932
சங்கரலிங்க உலா	1933
திரு இலஞ்சி முருகன் உலா	1935
திருக்கழுக்குன்றத்து உலா	1938

தூது

கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டு விடுதூது	1888
தமிழ்விடுதூது	1930
பத்மகிரி நாதர் தென்றல் விடுதூது	1932

மான் விடுதூது	1936
அழகர் கிள்ளை விடுதூது	1938
புகையிலை விடுதூது	1939

குறவஞ்சி

திருமலையாண்டவர் குறவஞ்சி	1938

கலம்பகம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்	1908

பரணி

தக்கயாகப்பரணி	1930
பாசவதைப்பரணி	1933

பிள்ளைத்தமிழ்

பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	1932

பிரபந்தத்திரட்டு

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டு	1910
சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தத்திரட்டு	1932
குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு	1939

விருத்தம்

தண்டபாணி விருத்தம்	1891
திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்	1914

வெண்பா

சிவசிவ வெண்பா	1938
திருக்கழுக்குன்றச்சிலேடை வெண்பா	1939
குற்றாலச் சிலேடை வெண்பா	1940

மாலை

திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமிய மாலை	1938
மகரநெடுங்குழைக்காதர்பாமாலை	1939

அந்தாதி

திருச்சிற்றம்பல வெண்பா அந்தாதி 1888
திருமயிலைத் திரிபந்தாதி 1930
சங்கர நயினர் கோயில் அந்தாதி 1934
திருமயிலை யமக அந்தாதி 1936

இரட்டைமணிமாலை

பழனி இரட்டைமணிமாலை 1932
களக்காட்டுச் சத்தியவாகீசர்
இரட்டைமணிமாலை 1932

மும்மணிக்கோவை

மதுரை மும்மணிக்கோவை 1932
வலிவல மும்மணிக்கோவை 1932

பஞ்சரத்தினம்

கபாலீசுவரர் பஞ்சரத்தினம் 1932

கீர்த்தனை

இயற்பகை நாயனர் சரித்திரக்கீர்த்தனை 1936
திருநீலகண்ட நாயனர் சரித்திரக்கீர்த்தனை 1936

பிற

வேணுவன லிங்க விலாசச் சிறப்பு 1878

உரைநடை நூல்கள்

மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் 1885
புத்த சரித்திரம் 1898
மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம் 1898
உதயணன் கதைச் சுருக்கம் 1924
சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும் 1928
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
சரித்திரம் முதற்பாகம் 1933
ஷை இரண்டாம் பாகம் 1934
நான் கண்டதும் கேட்டதும் 1936
புதியதும் பழையதும் 1936

திருவள்ளுவரும் திருக்குறளும்	1936
கனம் கிருஷ்ணையர்	1936
கோபால கிருஷ்ண பாரதியார்	1936
மகா வைத்திய நாதையர்	1936
நல்லுரைக் கோவை 1	1937
ஷை 2	1937
ஷை 3	1938
ஷை 4	1939
நினைவு மஞ்சரி 1	1940
நினைவுமஞ்சரி 2	1942
வித்துவான் தியாகராச செட்டியார்	1942

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்

(5-7-1943)

பதிப்புக்களும் வெளியீடுகளும்	ஆண்டுகள்
சங்க இலக்கியம்	
* புறநானூறு மூலமும் உரையும்	1971
* பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும்	1974
பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும்	1980
ஐங்குறு நூறு மூலமும் பழைய உரையும்	1980
பதிற்றுப் பத்து மூலமும் பழைய உரையும்	1980
பதினெண் கீழ்க்கணக்கு	
* திருக்குறள் ஒரு பழைய உரையுடன்	1961
திருக்குறள் (ஸம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்புடன்)	1983
காப்பியம்	
* கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் திரு அவதாரப்படலம் முடிய	1946
* கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் குறிப்புரையுடன்	1949
கம்பராமாயணம் அயோத்தியா காண்டம் குறிப்புரையுடன்	1951
சூளாமணி குறிப்புரையுடன்	1954, 1962

*கம்பராமாயணம் சுந்தரகாண்டம் விரிவுரையுடன் 1957
*கம்பராமாயணம் ஆரணியகாண்டம் விரிவுரையுடன் 1959
*நளவெண்பா விளக்க உரையுடன் 1960
*கம்பராமாயணம் கிட்கிந்தா காண்டம் விரிவுரையுடன் 1961
*கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் விரிவுரையுடன் பகுதி1 1962
*கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் விரிவுரையுடன் பகுதி2 1962
*கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் விரிவுரையுடன் பகுதி3 1963
*கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் விரிவுரையுடன் பகுதி4 1963
*கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் விரிவுரையுடன் 1967
*பெருங்கதை மூலமும் குறிப்புரையும் 1968
*கம்பராமாயணம் அயோத்தியா
காண்டம் விரிவுரையுடன் பகுதி 1 1972
*கம்பராமாயணம் அயோத்தியா
காண்டம்-விரிவுரையுடன் பகுதி 2 1972
*சிலப்பதிகாரம் மூலமும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் 1978
மணிமேகலை மூலமும் அரும்பத உரையும் 1981
மகாபாரதச் சுருக்கம் சபாபருவம் 1984

பிரபந்தங்கள்-அந்தாதி

*திருமயிலை யமக அந்தாதி 1975
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி 1982
சிவகாமி அம்மன் அந்தாதி 1984

உலா

*மூவர் உலா 1946, 1952, 1957
*திருக்குற்றாலநாதர் உலா 1955
*துலசை உலா 1972
சங்கர ராசேந்திர சோழன் உலா 1977
*வாட்போக்கி உலா 1980

கலம்பகம்

*வாட்போக்கிக் கலம்பகம் 1976

குறவஞ்சி

*கும்பேசர் குறவஞ்சி நாடகம் 1944, 1961
திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி 1945, 1963
குமாரலிங்கர் குறவஞ்சி 1981

கோவை

*கப்பற்கோவை 1958
திருக்கரந்தை ஆதிவராகப்பெருமாள்வருக்கக்கோவை 1982

தூது

அழகர் கிள்ளை விடு தூது	1979
மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ் விடு தூது	198[illegible]
மூவரையன் விறலி விடு தூது	1982

பரணி

* தக்கயாகப் பரணி	1960

பிள்ளைத்தமிழ்

* சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்	1962
சொர்ணபுரி அம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்	1981

மாலை

* அகிலாண்ட நாயகிமாலை	1961
கயற்கண்ணி மாலை	1970

திரட்டு

தமிழ்ப்பா மஞ்சரி பகுதி 1	1961
தமிழ்ப்பா மஞ்சரி பகுதி 2	1962
தனிப்பாடல்கள்	1983

இலக்கணம்

நவநீதப் பாட்டியல் மூலமும் உரையும்	1944, 1961
* யாப்பருங்கலக்காரிகை உரையுடன்	1948, 1968

சமயம்

* திருவாசக வியாக்கியானம் அநுபூதி உரை பகுதி 1	1954
* திருவாசக வியாக்கியானம் அநுபூதி உரை பகுதி 2	1954
சைவசித்தாந்த உரைநடை	1983

தலபுராணம்

கமலாலயச் சிறப்பு	1961
* திருஅம்பர்ப்புராணம்	1965
காஞ்சிப்புராணம்	1983
இறைவாசநல்லூர்த்தலபுராணம்	1984

கலைகள்

* பரதசேனாபதீயம்	1944, 1958
மகாபரத சூடாமணி பகுதி 1 நாட்டியம்	1955
மகாபரத சூடாமணி பகுதி 2 இசை	1955
அபிநயதர்ப்பணம்	1957, 1981

நீதி

மநுவிஞ்ஞானேசுவரீயம் 1960

உரைநடை

* ஐயரவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு (சுருக்கம்) 1961
* மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம் பகுதி 1 1965
* மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம் பகுதி 2 1965
* ஐயரவர்களின் வாழ்க்கையும் செயற்கரிய செயலும் 1967
* என்சரித்திரம் சுருக்கம் 1977

சங்கத்தமிழும் பிற்காலத்தமிழும் 1978

நான்கண்டதும் கேட்டதும் 1980

என் சரித்திரம் 1982

என் ஆசிரியப்பிரான் 1983

சுவடிகளின் விளக்கம்

* சுவடிகளின் விளக்கம் பகுதி 1 1956
* சுவடிகளின் விளக்கம் பகுதி 2 1961
* சுவடிகளின் விளக்கம் பகுதி 3 1962
* சுவடிகளின் விளக்கம் பகுதி 4 1962
* கையெழுத்துப் பிரதிகளின் விளக்கம் தொகுதி 5 1977

சுவடிகளின் விளக்கம் பகுதி 6 1977

மருத்துவம்

வாகட அகராதி 1982

நிகண்டு

அகராதி நிகண்டு 1983

வடமலை நிகண்டு 1983

ஆங்கிலம்

A Poets Poet 1976

The Story of My Life 1980

The Story of Udayana 1983
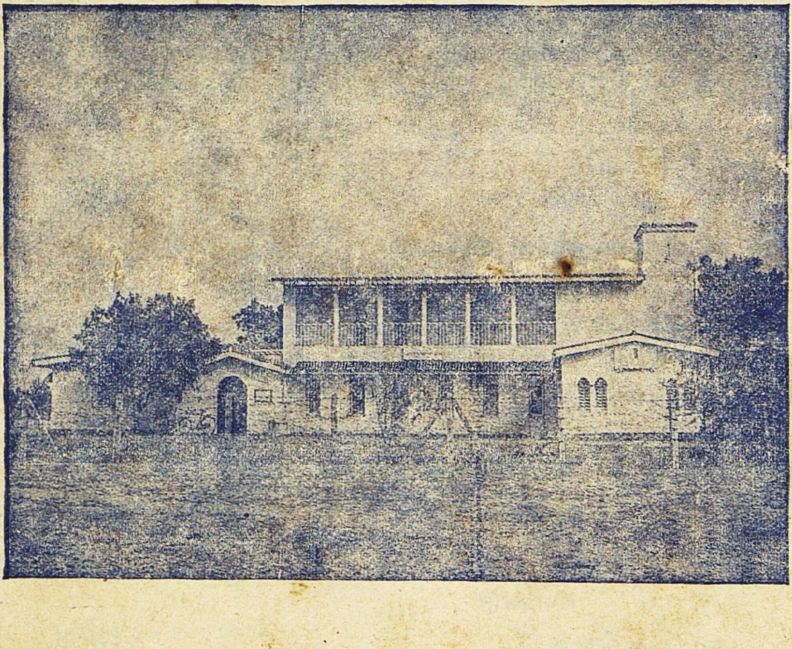
* இக்குறியிட்டவை மறுபதிப்பாக வரவேண்டும்.